

Jaunā Kārtība

#223

11 / 2025 (136)

Alfred Kotz

Komanda un paklausība Vārdi Hitlera kareivjiem

9. daļa

Tautas kopiena

Jūs zināt mazo dārziņu kolonijas lielo pilsētu nomalēs - dalība tēvzemē, prieks par ziedošām puķēm un praktisku augu augšanu uz šī nomātā zemes gabala. Varētu domāt, ka vismaz šeit apstiprināsies kopiena, ko nes dziļāks mērķis. Mēs esam gandrīz aizmirsuši, cik nabadzīgi šī kopiena izskatījās vēl pirms dažiem nelieliem gadiem. Bija ražas svētki, bet ne vienmēr tajos bija redzama mūsu kopienas seja.

Atceros viena šāda festivāla beigas. Krāsainās gaismiņas nodzisa. Izskanēja pēdējais smiekls, un tad kāds mūziķis, kurš bija atnācis vēlāk, klusajā naktī nospēlēja: "Deutschland über alles! - Kāda

Otto Skorzeny

drosme! Vācija Vācijā bija kļuvusi par sliktu gaumi. Sašutuši vīri dusmojās. Viņi jutās "izprovocēti". Dažas Vācijas himnas notis viņiem nozīmēja kara pasludināšanu. Cilvēkus apņēma nelaime, un nelaime apņēma arī Vāciju. Vācija stāvēja savas nāves stundas priekšā. Vācu sirdis bija apēdušas politisko partiju izvirtības. Tika sludināta visu vienlīdzība ar cilvēcisku seju, bet viens sadragāja brāļa galvaskausu! Vīri, kas darba dienas laikā stāvēja pie mašīnām, nejuta prieku no āmuru šūpošanās un zobratu griešanās. Viņi nedziedāja neko citu kā dziļa naida dziesmu.

Šie cilvēki neuzskatīja sevi par mašīnu kungiem, bet gan par to kalpiem. Viņos nebija lepnuma, ka viņi ir tie, kas veido spēcīgu tēraudu, drīzāk zobrati valdīja pār vīriešiem, jo vīrieši paši sevi nevaldīja. Viņi bija pazaudējuši sevi domās, kas plūda naidā, naidā pret vācu tautu un pret mašīnām, kuru mērķis patiesībā bija tikai kalpot cilvēkiem.

Kopš tā laika vācu dzīve ir ievērojami mainījusies! Tik īsā laikā! Nekad to neaizmirsīsim, lai mēs negrēkotu pret to, kas ir kļuvis, un atkal to neapdraudētu! Vīrs tehnoloģijas stāv vācu cilvēks. Tomēr vācu cilvēki ir kļuvuši par biedriem. Viņi ir kungi pār mašīnām un atkal izjūt prieku no kvēlojošiem šķēpiem. Tagad viņi zina: viņi pavēl saimniekiem", un šo pavēļu rezultāts un mašīnu paklausība kalpo ne vienam vien uzņēmējam, bet visai vācu tautai.

Pirms dažiem gadiem kāds uzskatīja, ka mašīnas vai kāda uzdevuma izpilde ir uzņēmums. Mašīnas pašas par sevi un darbs pats par sevi joprojām nav uzņēmums! Uzņēmums tiek radīts, pateicoties vadības un sekretāju kopienai. Tā ir gara, radošuma un materiālu harmonija. Gudra pārdomātība un prasmīgas rokas veido izejmateriālus un rada produktus, kurus pārdevējs piedāvā tirgū. Tomēr uzņēmumam ir dvēsele, dzīvs mērķis, kas ir augstāks par vienkāršu produktu ražošanu un pārdošanu peļņas gūšanai.

Hitlera karavīri, jūs tagad stāvat uzņēmumos, neatkarīgi no tā, vai jūs ieskauj motoru rūkoņa vai klusums birojā. No jums ir atkarīgs, lai ne tikai smadzenes un rokas radītu, bet arī radītāju sirdis, lai visiem būtu mīlestība pret savu darbu un lai prieks par darbu būtu viegls. Runa nav par garlaicīgu vienveidību, drīzāk par to, lai tiktu atzīta katra cilvēka vērtība. Jo katrs ir tikpat svarīgs. Taču nevienam nav jārikojas svarīgāk, citādi viņš sagrauj otra prieku un ticību. Ģenerāldirektors ir svarīgs. Svarīga ir arī apkopēja, lai viņam būtu tīra darba vieta.

Uzņēmums pēc uzņēmuma, liels un mazs, rūpnīcas un darbavietas mājās - tie visi rada radošo vāciešu kopienu un vienotas dzīves prasības visiem. Šī vienotība pāraug Vācijā, kas pieder šiem radošajiem cilvēkiem, kurā nav vietas cilvēkiem, kas tikai ņem. Tā pāraug vācu tautā. Indivīds par to nedrīkst tikai dzirdēt. Viņam tas ir jāpiedzīvo un jāsaprot. Vislabāk viņš to saprot caur darbiem. Tu, Hitlera kareivis, esi tas darbs! Tev ir *jādzīvo kā* šīs kopienas *piemērs* tautas biedriem! Tie, kas domā, ka savu uzdevumu var izpildīt ar lieliem vārdiem un rīcību, nav Hitlera karavīri. Paskaties uz viņu muti un pirkstiem! Viņi sagrauj to, ko Hitlers uzcēla, viņi ievaino dvēseles tiem, par kuriem mēs cīnāmies un kurus mēs nedrīkstam zaudēt. Visi vācieši pieder mums. Tas ir atkarīgs no katra atsevišķa vīrieša un sievietes.

Neviens no mums nepieder tikai sev. Katrs pieder arī otram, tikai mēs to iepriekš nezinājām. Katrs pieder otram, tāpat kā otrs pieder viņam. Pretošanās un stāvēšana malā nepalīdz. Mēs visi piederam viens otram, pat ja tūkstošiem reižu ejam viens otram garām uz ielas un nesveicināmies. Mūs saista kopiena neatkarīgi no tā, vai mēs to noraidām vai apstiprinām.

Jā, tas mūs saista pat pēdējā ceļojumā. Ja šī kopiena iet bojā, iet bojā arī tauta. Mēs bieži vien pakļaujamies šim spiedienam, paši to neapzinoties. Taču ir tik žēl, ka mēs ne vienmēr apzināmies šo kopību - dzīvojam to, piedzīvojam un priecīgi apliecinām.

Padomājiet par to: Vai kāds no mums vispār saņemtu glāzi ūdens, ja citi tautas biedri nebūtu uzbūvējuši caurules, citi tās neuzlikuši, citi nebūtu apkalpojuši sūkņu staciju, lai cilvēkam vienkārši būtu jāgriež rokturis? Vai brokastīs jūs uzskatāt, ka maizei aiz muguras ir garš ceļš? Ka kāds nezināms tautas biedrs uzbēris augsni un iesējis sēklu, ka kāds plāvis kviešus un atvedis ražu mājās, ka kāds miltus izcepis maizē? Jūs nevarētu iet mājās sausām kājām, ja citi nebūtu likuši akmeni pēc akmens, veidojot bruģi, un vēl citi nebūtu izveidojuši drenāžas sistēmu lietus ūdenim. Kas izgatavoja mūsu apģērbus, kas uzbūvēja dzelzceļa sistēmu, lai tā kalpotu jums? Jūs sastopat pūlī tos, kas ir uzcēluši jūsu māju. Jūs viņus neatpazīstat un nesveicināt. Jums patīk lasīt grāmatu, kas jūs pacilā un palīdz paplašināt redzesloku. Vai jūs arī domājat par cilvēku, kurš to jums uzrakstīja garajos vakaros? Vai par amatniekiem, kas to iespieda un iesieda? Vai jūs pats varat uzbūvēt telefonu, kuru varat droši lietot? Kam jūs piezvanāt nelaimē pie mīļotā cilvēka slimības gultas? Jūs izsaucat ārstu, tautas draugu un vēl kādu citu. Vienmēr un visur jūs atrodat klusus lieciniekus, kurus citi jums rada,

tik daudz, ka jūs pat nespējat tos uztvert. No viņiem ir atkarīga visa jūsu būtība. Zini, ka tev jābeidz pastāvēt, ja tavi tautas biedri pārstāj radīt tev! Neviens no mums nevar izstāties no šīs saiknes, pat pats spītīgākais vienuļnieks.

Mēs vēlamies pielikt vismaz pieticīgas pūles, lai apzinātos šo saikni, lai sniegtu savu mīlestību un uzticību, lai tā kļūtu par sirds harmoniju. Citādi darbi un materiāli ir auksti un bez prieka. Tāpēc mēs stāvam pie sava darba un savā tautā ar savu darbīgumu un mīlestību. Mums vairs nav grūti praktizēt rūpes par citiem. Mums kļūst viegli atnest no sevis visu, kas varētu sāpināt citus.

Vācu tautas kopiena ir kas cits nekā marksistisko sapņu par vienlīdzību īstenošana. Mūsu kopienas pamatā ir asins saites, tautas saites. Taču nav iedomājams, ka visi indivīdi kļūtu par personīgiem draugiem. Īpašības un spējas, paldies Dievam, visiem ir atšķirīgas. Viens ir attīstītāks intelektuālajā jomā, citam ir prasmīgas rokas. Vijolnieks nevar vadīt alus kravas automašīnu vai amatnieks kļūt par Senāta priekšsēdētāju. Profesijas prasības paaugstina izglītības prasības. Intelektuālā izglītība prasa lielākus līdzekļus, kurus daudziem nākas krāmēt badā. Taisnīgi, ka tiesnesis saņem lielāku algu nekā mašīnrakstītājs, jo viņam ilgu laiku nebija ienākumu, kamēr mašīnrakstītājam tie jau bija. Ģenerāldirektoram ir jāgērbjas - viņam ir jāgērbjas citādi nekā viņa rakstvedim. Viņam ir - viņam ir - jābūt iespējai iekļauties kultūras lokā, kas atbilst viņa intelektuālajam līmenim.

Tautas kopienai nekaitē, ja uz svinīgu pasākumu tiek valkāts smokings, ja noteikumi neparedz formas tērpu. Tomēr tas traucē tautas kopienai, ja mēs atrodam vainu pret tautas biedru smokingā. Tas grauj tautas kopienu, ja mēs kritizējam un apskaužam cilvēku ar lielāku algu. Mums vajadzētu vairāk censties ieskatīties un saprast otru, jo arī viņam ir savas rūpes. Mūsu rokās ir iemācīt savam zēnam strādīgumu un mērķtiecību, lai viņš kļūtu spējīgs un varētu nopelnīt vairāk.

Nē, rangū, šķiru un intelektuālo interešu atšķirības netraucē tautas kopienai; tās ir nepieciešamība. Tas, kas ir konstruktīvs un kas ir jādala, ir attiecsmes un rakstura skaidrība un izpratne par otru, katra vīrieša un katras sievietes lepnums, ka viņi ir vācu vienotības locekļi. Darbs cildina, ja tas ir godīgs. Tāpēc ir nepareizi, ja kāds saka: "Es esmu "tikai" strādnieks!". Viņš sevi noniecina. Tautas kopienā nav nekāda "tikai". Ja pareizi domājošs ielu tīrītājs savu darbu veic godprātīgi un apzinīgi, tad viņš veic cēlu kalpošanu

tautai. Šāds cilvēks stāv bezgalīgi augstāk nekā kāds augstmanis ar nelietīga cilvēka raksturu.

Tomēr tam nevajadzētu kavēt ne smokingu, ne mūrnieka priekšautu. Katra tautas biedra sirdij ir jābūt siltai pret otru. Viss pārējais izriet dabiski. Tad neviens necieš badu vai nesalst bez savas vainas, kamēr citi dzīvo greznībā, to nenopelnīdami.

Hitlera vīri, mēs no mūsu formācijas - un caur mūsu uzdevumiem - ieaugām tautas kopienā. Mūsu ziņā ir veidot šo kopienu un neiznīcināmi nostiprināt tās pamatu, proti, taisnīgumu. Kādi esam mēs, tādi būs arī pārējie. Mums visiem ir jāpilda augstākais mērķis - ar visiem spēkiem kalpot Vācijai. Tas ir atkarīgs tikai no kalpošanas. Pelnīšana ir tikai līdzeklis mērķa sasniegšanai. Tomēr mērķis un uzdevums ir kalpošana tautai un tēvzemei. Tā mēs uztveram vācu tautas kopību. Tā mēs uztveram Vāciju. Mūsu ziņā ir panākt, lai cilvēki nekad vairs nekliegtu, jo spēlē trompetists: "Deutschland über alles!"

Nesējs - Pienākums - Tēvzeme

Lielākā daļa vāciešu ir izgājuši karavīru mācību iestādes. Ir lieki izteikt novērojumus par ārējo izskatu. Katrs no mums, jā, pat katrs vācu bērns zina, ka karavīrs staigā stāvus. Katrs zina, ka taisna rakstura vīrs stingri nostāda kāju uz zemes, pretstatā tiem, kas soļo viegli. Vācieša pašpārliecinātā stāja mums ir dabiska. Šī stāja, ko mēs īpaši gaidām no vadoņiem, nav nekas cits kā iekšējā brieduma izpausme.

Svarīga ir izglītošana, lai sasniegtu šo briedumu. Taču tā nav vienīgā noteicošā. Proti, jau ir jābūt kaut kam, uz ko izglītība var balstīties un no kā var veidot noteiktu formu, lai virzība un rīcība atbilstu. Priekšnoteikums ir morālais likums mūsos, atbildības sajūta un pienākuma jēdziens.

Ja šo vērtību mūsos nav, tad mūsu šķietami labā ārējā āriene ir tikai tērps vai maska. Izrādīta, smalka atturība ir jānošķir no tukšuma ar to, ka distancēšanās no trivialitātes ne tikai tiek saglabāta, bet ka tā tiek saglabāta, lai aizsargātu to, kas ir svarīgs.

Pienākuma jēdziens bieži tiek izmantots nepareizi. Bieži vien mēs paši sevi pārsteidzam ar to, ka sakām sev - atklāti to atzīstam -, lai izvairītos no pienākuma, ka mēs barikādējam sevi aiz pienākuma jēdziena. Dzīvē gadās,

ka reizēm esam noguruši, ka esam sašutuši, vīlušies vai pat apbēdināti. Tad mēs dzirdam lētu izteicienu: "Es pildu savu pienākumu, un viss pārējais man nav svarīgs. Lai viņi dara, ko grib! Es par neko citu nerūpēšos!"

Tas, kurš tā saka, ir sasniedzis punktu, kad sākas pienākuma aizmirstāšana. "Viss pārējais man nav svarīgs!" Kapitulācija? "Es par neko citu nerūpēšos!" Atteikšanās no dienesta, glābība, dezertēšana? Nepadodieties, biedri! Varbūt jūs paši izraisījāt savu saasinājumu? Vai jūs varbūt pamatoti esat atveduši atpakaļ līdz savu spēju robežām? Vai "otrs" varbūt patiesībā ir labāks par jums? Vai jūs varbūt spītīgi cenšaties ar galvu skriet cauri ķieģeļu sienai, nepievēršot uzmanību tam, ko jūs laužat? Vai arī jums trūkst iedziļināšanās un jūs molu pārvēršat par kalnu? Vai esat nopelnījis to, ko esat saņēmis, un vai jūsu attieksme ir netaisnīga?

Tomēr pieņemsim, ka otra puse patiešām ir devusi iemeslu jūsu rūgtumam. Vai priekšnieks bija sliktā noskaņojumā? Protams, mēs vienkārši parausta plecus un aiziet prom. Vai jūs palaidāt garām paaugstinājumu amatā? Nekas vairāk? Vai mazas ikdienas lietas jūs nogurdināja? Vai jūs ir nomocījusi citu cilvēku greizsirdība un ļaunums? Jūs bijāt vājākais, lai gan domājāt, ka esat labāks. Vai cilvēki, kuriem jūs ticējāt, jūs ir vīlušies? Tas noteikti ir slikti. Bet vai viss ir atbildīgs par atsevišķu cilvēku neveiksmēm? Tā vietā paskatieties uz labajiem cilvēkiem sev apkārt, kurus jums pašiem nevaradzētu pievilt! Jūs atstājat pieklājīgus un pareizi rīkojošos cilvēkus nelaimē, ja "par neko citu neraizējaties". Mēs mīlam Vāciju tādu, kāda tā ir. Tas nenozīmē klusējot pieņemt kļūdas, kas parādās. Mēs vēlamies būt palīgi visiem labajiem cilvēkiem, bet cīnīties pret sliktajiem, kur vien tos sastaptu. Pretstatu esamība ir dabas likums. Gaismai pieder ēna; pozitīvajam pieder negatīvais. Lielais un nožēlojamais atrodas tuvu viens otram. Pat cilvēka dzīves izpausmju augstākajos punktos, piemēram, cīņā starp dzīvību un nāvi, augsts un zems stāv plecu pie pleca. Viens stāv ar skaidru un tīru sirdi mūžības priekšā, un turpat blakus ir otrs, kas grauž kritušā mantas. Mēs ar lepnumu raugāmies uz vācu vēstures varonīgajiem personāžiem, bet mēs nepamanām, ka viņus ieskauj nodevība un zemiskums. Cik daudz krāšņuma tik īsā laikā ir radījusi jaunā Vācija, pateicoties uzticīgām sirdīm un cienījamām, strādīgām rokām, bet cik daudz mazticības un nožēlojamības vispirms bija jānovāc!

Mūsu skatiens ir vērsts uz visu lielisko, kam nav nekāda sakara ar spīdumu un spodrību, bet kas vienkārši atspoguļo visa skaistā, cēlā, izturīgā un

veselīgā būtību. Līdzās tam patiešām pastāv mazais un neglītāis. Tas aug lejup un rāpjas uz augstumiem, bet tas var dzīvot tikai lielā ēnā. Neļaujiet sevī maldināt ar šo mazumu! Tā vēlas izskatīties liela. Nesavaldība, kas sajaukta ar gudrību, manevrētspēju un pielāgošanos, var viegli parādīties kā paties sasniegums un patiesa vērtība.

Jums ir iespēja izvēlēties, vai apstiprināt vienu vai otru pusi. Šeit nav pusceļā. Ja jūs apstiprināsiet mazo, egoistisko, oportunistu loku, tad jūs tur arī paliksiet. Taču, ja jūs izvēlaties patiesu vācu vīru pusi, tad, biedri, jūs nekad nedrīkstat pamest. Mēs saprotam jūsu rūgtumu, jo arī mēs to jūtam. Mēs redzam, ka jūs pakļūstat, bet mēs neļausim jums krist. Mēs vedīsim jūs atpakaļ uz jūsu gultni.

Kas ir "pienākums"? Kas ir "otrs"? Saskaņā ar koncepciju par cilvēku, kurš patiesībā vēlas darīt tikai "savu darbu", nevis "otru", pienākums būtu tikai piespiešana, piemēram, izpildīt prasīto uzdevumu. Ja kaut kas tiek prasīts, tad ir kaut kas tāds, kas sākas ar piespiešanu. Šāds "pienākums" ir tikai pakļaušanās spēkam. Ja mūs piespiež uz kādu darbību ar noteikumu draudiem, tad mūsu rīcība kļūst par piespiešanu, kas mums tiek uzspiesta no ārpuses. Taču ar pienākumu mēs saprotam pavisam ko citu. Mēs vēlamies kaut ko no savas iekšienes, mūs virza morāla prasība: mūsu mīlestība, mūsu pārliecība, mūsu dzīves apliecinājums un mūsu kopības izjūta. Šie spēki mūsos var kļūt tik spēcīgi, ka tie mūs spiež, bet tas nav nekas cits kā smalkākais pienākums no sirds. Tad mums ir jādara tas, ko mēs vēlamies darīt.

Šeit atklājas visu vadītāju augstais uzdevums, proti, rūpes par padoto dvēseli, lai viņi ar savu vēlmi, izpratni un prieku atbildētu uz grūto piespiešanu, kas viņiem tiek uzspiesta no ārpuses. Vadītāja vadības spējas nosaka to, vai piespiešanu citi uztver ar rūgtumu, vai arī tiek iedrošināti, atzīstot, ka viņa darbs ir viņa intelektuālo dotību vai viņa roku veiklības radījums. Brīvprātīgais darbs dzimst no tās pašas piespiešanas; vēlme un paklausība kopā ir patiesas kopienas pamats. Tiem ir jāparādās visur, kur vienkopus ir vācu tauta. Aiz visa atkal stāv piespiešana, liela, liktenīga, nepielūdzama piespiešana, kas vērsta uz esamību vai neesamību, kuru mēs kā kopiena apgūstam tikai tad, ja katra tās daļa apgūst savas piespiešanas mazo pasauli.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLÄNDISCHER UND AUFBAUORGANISATION

September 1979

Der Kampf geht weiter !

Siebzig Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker da je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Adhäsions von Massenmord, Völkermord, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der gänzlich über unseren hoch gelobten Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin erwerbslos, vertrieben und Kampferwartung. Adhäsion an Hitler ist ein Kampf um die Erlaubnis unsere eigenen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vertriebene Gegner ist aber dabei, die Völkermord - gegen alle eigenen Völker (?) - zu beenden, seine Mittel sind Erwerbungs, Überlebungs und Kampferwartung.

Oh "legal" oder "illegal", ob in "Waldkampf" oder im "Stromkampf", ob mit Propagandamittel "brennen" oder auf einem Schießfeld anderer Art. Jeder Nationalsozialist ist sein Pflichterfüller!

Hitler Hitler
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Boletín de Noticias NS
www.nsdapao.org

#1005 18.06.2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Informe frontal
Entrevista con Molly
Tercera parte

NSK: Sus proyectos actuales están obviamente relacionados con la filosofía y el arte.

Describe su opinión sobre el impacto de estos temas en la política.

Molly: Bueno, trato de seguir actualizando la galería de fotos, pero sobre todo me he concentrado en Adolf Hitler y el Ejército de la Humanidad (www.movingthetimeline.com/truth.htm). Estoy en 21 páginas ahora, y tengo muchas más que hacer. Entrar en la Segunda Guerra Mundial es un absoluto campo de minas de información. Muchas informaciones sobre sus cosas y se encuentran con dos cosas más para investigar. Se siente un poco como si fueras un arqueólogo, desenterrando el pasado enterrado. Un pasado que prefieren no saber a la luz. Podemos volver a agregarle a Internet la avalancha de información y fotografías. A lo largo de los años han salido a la luz cosas extremadamente raras.

the **NEW ORDER**

Number 179 (132) Founded 1979 April 20, 2022 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler Hitler
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO ir lielākais nacionālsociālistu propagandas materiālu piegādātājs pasaulē. Tā izdod simtiem grāmatu un periodisko izdevumu desmitiem valodu. Tā arī uztur simtiem tīmekļa vietņu.

Abonēšanas veidlapa

() Šī žurnāla abonēšana nākamajiem divpadsmit numuriem. 30,00 eiro vai 30,00 ASV dolāru. [Lūdzu, norādiet, kuras valodas izdevumu vēlaties!]

() Ziedojums - JŪSU atbalsts padara mūsu darbu iespējamu!

Name _____

Street _____

Pilsēta _____ Pasta indekss _____

Land _____

(pēc izvēles) E-pasta adrese / tālrunis _____

Čeki maksājami: NSDAP/AO

Nosūtiet uz adresi: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - ASV (vai arī nenorādiet "NSDAP/AO".)